

- Vi vil gerne have, at vores børn opfører sig ordentligt, men vi oplever alle udfordringer

For fem år siden rykkede skuespilleren Marco Zavarise fra Norditalien til Danmark. Nu er han scenekunslærer på Kulturskolen Viborg, og gennem legende bevægelseskunst for børn og forældre forsøger han nu at vise, at kontroltab er helt okay.

Sabrina Rønning Gade
sarga@jfm.dk

VIBORG: Det lå ikke ligefrem i kortene, at italienske Marco Zavarise fra Brescia skulle blive skuespiller og scenekunslærer. Eller i hvert fald kommer han ikke fra et synderligt kreativt hjem. Hans mor er tenislærer, og hans far er regnskabsassistent.

- Men de har altid støttet mig, fastslår han hurtigt.

Vi sidder i et af kulturskolens lokaler på Grønnegade. Her er halvrodet eller, ja, bare rodet med musikinstrumenter overalt, stole placeret lidt tilfældigt, fire meget forskellige sofaer i forlængelse af hinanden, klapborde i midten af det hele... og alligevel emmer det af hygge her. Selv lyset har noget varmt over sig.

- Det er måske lidt pinligt at sige, men min passion for skuespil opstod nok, da jeg brugte timer foran fjernsynet som barn på at se tegnefilm. Jeg kunne alle Disney-filmene udenad, og jeg spillede alle karaktererne.

Han tog så mange kurser, han kunne komme i nærheden af, og til sidst førte vejen ham til scenekunsts skolen Civica Accademia d'Arte Drammatica Nico Pepe i Udine, hvor han også mødte sin kæreste og medstuderende Anna Penati.

Sammen dimiterede de i 2014 og rejste verden rundt som skuespillere i forskellige teaterkompagnier. Fra Frankrig og Tyskland til Taiwan og Rusland - og alt derimellem.

I 2017 endte de i Danmark, nærmere bestemt i Horsens. Det var året, hvor Aarhus var europæisk kulturhovedstad, og parret blev involveret i teaterforestillingen "Freedom Prison" på Fængslet.

- Jeg ved ikke hvorfor, men jeg havde den her forestilling om, at Danmark var iset og uden blomster, men jeg kom i maj, og der var bare blomster overalt og gule rapsmarker. Jeg blev så overrasket.

Han begyndte at samarbejde med den lokale kulturskole i Hor-

Det har ikke været let for Marco at lære dansk, fordi sproget "tales et andet sted i munden", men efter fem år i Danmark er han nu flydende nok til både at undervise og udføre teaterforestillinger på dansk.

sens og andre teaterskoler i hele landet og pendlede meget fra Italien til Danmark og tilbage igen.

- Da vi fik en datter, bestemte vi os for at flytte hertil permanent.

Nu bor de i Horsens og har også etableret teaterkompagniet Human Lab, hvor de laver forestillinger og workshops. Det er ikke altid lige let at dele så meget af sit liv med sin partner - det private og det professionelle.

- Det var svært de første år, for man skal finde den rette balance mellem at være kollegaer og kæresten. Vi har lært at definere vores roller mere klart. Nogle gange er hun instruktør og har det endelige ord, mens jeg er skuespiller, og andre gange er det omvendt.

- I sidste forestilling var det sådan. Jeg var "bare" skuespiller. Jeg kunne godt byde ind med idéer, men beslutningerne var hendes. Så længe rollefordelingen er der, er det ikke noget problem, forklarer han.

Desuden laver de heller ikke alt sammen. Mens Anna læser en kandidatuddannelse i scenekunst på Den Danske Scenekunsts skole, blev Marco nemlig ansat som scenekunslærer på Kulturskolen Viborg i 2021.

Oprindeligt drejede det sig kun om to grundkurser, men kulturskolen tilbød ham mere og mere, og nu er han nærmest fuldtidsansat - hvilket i øvrigt gør ham glad, indskyder han.

- Jeg er i en periode i mit liv, hvor jeg gerne vil have noget mere fast arbejde. Jeg har altid været freelancer, og det er en spændende arbejdsverden, fordi man selv skal søge mulighederne, og man kommer til at gøre noget anderledes hver dag, men nu har jeg en familie og en datter, så jeg vil gerne prøve at have mere faste arbejdstider, mere tid med familien og mere stabilitet.

Faktisk overvejer parret nu at flytte til Viborg for at komme tættere på Marcos arbejdsplads. Det er i hvert fald ikke en mulighed at rykke tilbage til Italien.

- Vi er ikke så enige med den politiske retning, Italien bevæger sig i. Der er store problemer med arbejdsløshed, og vi var trætte af arbejdsmiljøet for kunstnere. Der er dårlig løn og ansættelsesmuligheder. Det var en af grundene til, at vi rejste væk.

De kan godt savne Italien nogle gange, men begge deres familier bor der stadig, så det er jo ikke for-

di, at de ikke længere besøger landet.

En kulturudveksling

Siden Marco første gang landede i Danmark, har han oplevet den danske og italienske kultur støde sammen et par gange - ikke voldsomt, men nogle forskelle er tydelige.

En ting er selvfølgelig sproget. Dansk og italiensk "tales forskellige steder i munden".

- Italiensk er meget oppe i munden, siger han og peger på sin mund.

- Mens dansk er dybt nede. Det tager tid at lære sproget, men nu kan jeg det.

Faktisk kan han det så godt, at folk overraskes over hans evne til ikke bare at kunne tale sproget, men også undervise og udføre på det.

Ja, og så er der kulturforskellene. Her nævner han primært mad og mennesker.

- Italienerne skal måske bruge mere tid på at åbne sig for fremmede, men når først vi har forstået, hvad det er for et menneske, vi har med at gøre, er det let for os at åbne vores arme, hjerter og huse.

- Danskerne er efter min opfattelse meget smilende og hjælpsomme på overfladen, især på arbejdspladser, men det kan være svært at komme ind på livet af en dansker.

Taler man om den danske og italienske teatertradition, er der ikke forskel på niveau, men man går anderledes til skuespillet. Italienerne er mere fysiske og danskerne mere realistiske. Det er også noget af det, han har fokus på i sin undervisning.

- Danskerne har et godt instinkt og er meget realistiske på scenen. Jeg vil gerne lære dem, hvad de kan opnå med deres kroppe også og gøre dem mere ekspressive.

På den måde opstår der en fed kulturudveksling, mener han.

Kontroltab som forælder

Hvert semester er noget nyt på Kulturskolen Viborg, og han skal hele tiden finde på nye forestillinger, nye moduler... Det er et krea-

Italienske Marco Zavarise kom første gang til Danmark i 2017 for at opføre teaterforestillingen "Freedom Prison" på Fængslet. Nu bor han i Horsens med sin skuespillerkæreste og datter og underviser i scenekunst og "Conta Kids" på Kulturskolen Viborg. Fotos: Sabrina Rønning Gade

tivt arbejde på den måde, og det fastholder spændingen.

Lige nu har han et hold fra 0. til 3. klasse, et hold fra 13 til 15 år og et fra 15 og op. Og snart kommer han også til at stå for et hold for de to til femårige - og deres forældre.

Da kulturskolen for ikke så længe siden spurgte ham, om han ikke kunne komme på et nyt tilbud, kom han i tanke om sin gamle underviser på den italienske scenekunsts skole. Han underviser i Conta Kids, en flydende bevægelsesform, hvor børn og forældre leger og bevæger sig sammen. Han tog fat i sin lærer og blev anbefalet et kursus. Nu er han selv certificeret lærer i Conta Kids, og efter sommerferier åbner kulturskolens første hold.

Bevægelsesformen handler om at skabe et godt forhold mellem barn og forælder og lære hinanden at kende på en anderledes måde.

- Nogle familier tegner meget, andre laver rollelege, og så er der dem, der er meget fysiske, men

uanset hvordan man er vant til at lege sammen, opstår der altid noget nyt til Conta Kids.

Hans interesse kom med sin egen datter. Han var fascineret af det frirum, der blev skabt, hvor børnene fik tilladelse til at gøre hvad som helst, og forældrene skulle lære at give slip og lade børnene opføre sig frit.

- Da jeg deltog med min egen datter i starten, var jeg bekymret for, at hun skulle være med hele tiden, og om hun ville opføre sig ordentligt, men det første, jeg fik at vide, var, at hvis hun hellere ville gøre sine egne ting, så var det fint, og så havde hun måske lyst til at være med senere. Det gjorde mig mere afslappet, og det kunne min datter mærke. Det gav hende lyst til at deltage mere, end hvis jeg havde tvunget hende til at være med hele tiden.

Som forælder kan man godt være bange for kontroltab, når man har sit barn eller sine børn med til dans, gymnastik, fodbold, hånd-

Efter at Marco Zavarise fik sin datter, blev han særligt interesseret i den flydende bevægelsesform Conta Kids, hvor børn og forældre leger og bevæger sig sammen.

bold... Man har en idé om nogle normer, ens barn gerne skal tilpasse sig, men det er ikke for alle børn at lytte hele tiden, eller være til ste-

de hele tiden, og er ens barns opførsel så en refleksion af en som forælder - og har man i så fald fejlet?

Det er en spændende arbejdsverden, fordi man selv skal søge mulighederne, og man kommer til at gøre noget anderledes hver dag, men nu har jeg en familie og en datter, så jeg vil gerne prøve at have mere faste arbejdstider, mere tid med familien og mere stabilitet.

MARCO ZAVARISE

- Vi vil gerne have, at vores børn opfører sig ordentligt, men vi oplever alle udfordringer og bekymringer. Det er afgørende at skabe åbenhed og forståelse for de enkelte børns behov, og hvis barnet overhovedet ikke vil være med, er det vigtigt at sige til den pågældende forælder, at det ikke er hans eller hendes skyld - eller barnets. Det er bare sådan, det er, og der er ikke noget galt.

Det handler om at etablere et legerum, og det er Marco Zavarises arbejde at tilpasse sig de enkelte børns behov, der ændrer sig fra gang til gang.

En mand banker på. Rummet skal bruges til noget andet lige om lidt. Vi er alligevel også færdige, og vi trænger ud på gangen, hvor Marco laver en bevægelsesdans, flydende og let, som dansede han gennem livet.